

ת"פ 15848/10/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו עריבאן, ראמי נופל, סאהר סמד, מוחמד אלטבאך

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15848-10-15 מדינת ישראל נ' אבו עריבאן(עציר) ואח'
בפני כבוד השופט מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה משטרת ישראל תביעות,
שלוחת רחובות באמצעות ב"כ עוה"ד
יסמין נוי

נגד

1. מוחמד אבו עריבאן (עציר)
2. ראמי נופל
3. סאהר סמד (עציר)
4. מוחמד אלטבאך

הנאשמים נאשם 1 באמצעות עו"ד
סקיס נאשם 2 באמצעות עו"ד
ברנשטיין נאשם 3 באמצעות עו"ד יוספי
נאשם 4 באמצעות עו"ד מגורי

הכרעת דין

א. כתב-האישום וחזית המריבה:

כתב-האישום מייחס לנאשמים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, התפרצות למקום מגורים, בצוותא חדא, לפי סעיפים 406 (ב) + 29 (א) לחוק הנ"ל, פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, בצוותא חדא (2 עבירות) לפי סעיפים 413 + 29 (א) לחוק הנ"ל וגניבה, בצוותא חדא, לפי סעיפים 384 + 29 (א) לחוק הנ"ל.

בנוסף, לנאשם 1 בלבד, עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא ביטוח רכב לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

נטען, כי עובר לתאריך 2.10.15 בשעה 04:43 קשרו הנאשמים קשר להתפרץ לבית במושב בן זכאי ובאותו מועד פרצו

אל הבית, עת בעלי הבית וילדיהם ישנו את שנתם, גנבו מפתחות של שני רכבים מסוג קיה ומרצדס השייכים לבעלי הבית, וכן רכוש נוסף הכולל 10,000 ₪ במזומן (מרכב המרצדס), ארנק ובו כרטיסי אשראי, רישיון נהיגה, 2,000 ₪ במזומן, 500 אירו, 50 ליש"ט, 6 דולר, שעון יד (מרכב הקיה), מכשיר טלפון סלולארי מסוג אייפון (מהבית).

נטען, כי הנאשמים התפרצו לשני הרכבים וגנבו אותם מהמקום.

בהמשך, אותר רכב הקיה כשהוא נהוג בידי נאשם 1, אשר לבש גרביים לכפות ידיו, מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה בתוקף.

בהמשך, אותרו נאשמים 2 - 4 ברכב מסוג יונדאי, בבעלותו של נאשם 2, כאשר ברשותם מרבית הרכוש שגנבו.

בהמשך, אותר רכב המרצדס, כשהוא נטוש.

הנאשמים מסרו תגובה כללית, שבמסגרתה כפרו בעובדות כתב-האישום.

הנאשמים העידו בבית-המשפט וכל אחד מסר את גרסתו - כולם הכחישו קשר לפריצה.

בתאריך 31.5.16, בעת דיון ההוכחות, מסר נאשם 1 כפירה מפורטת, במסגרתה אישר שנהג ברכב הקיה לצורך גניבתו וסייע בדרך זו לאחר בגניבה של הרכב. בעדותו מסר תרחיש עובדתי בהתאם לתגובתו, ולדברים שמסר בהודעותיו במשטרה.

בתאריך 17.5.16 שלח נאשם 4 הודעה לבית המשפט, במסגרתה מסר תגובה, שלפיה הוא היה ברכב היונדאי, ליווה את נאשם 1 כדי שהלה יקבל לידי את רכב הקיה הגנוב ויובילו לטייבה, ואכן כך היה, אך הוא אינו קשור להתפרצות לדירה. עוד הוסיף, כי במקום המפגש, רכב הקיה הגיע אל רכב היונדאי ואז "נאשם 1 יצא לכיוון הרכב, דיבר עם מישהו ואז חזר אליהם כאשר מסר לידי של המבקש תיק ובו כסף. נאשם 1 הודה להם וחזר לרכב הקיה" (סעיף 4 לתגובה).

ב. פרשת התביעה:

מרבית הראיות והמסמכים הוגשו בהסכמה והם מלמדים על הנתונים הבאים:

(א). התפרצות והגניבה:

ההתפרצות והגניבה התרחשו בתאריך 2.10.2015 בשעה 04:40 (יתכן אף קודם לכן - שעה 03:56 - ראו הצירופים לת/26 - שעת קבלת הודעות המודיעה).

בכל הקשור לנתוני הזירה אפנה לת/41ב + ת/41ד + ת/46: "כניסה מבעד החלון המטבח שהושאר פתוח... בבדיקת באמצעות אבקה מגנטית לא נמצאו טביעות אצבע".

ראו בעניין זה הודעתו של השכן איציק עזרא (ת/6) שורה 2 והלאה: "היום בשעה 04:40 הייתי בכניסה לבן זכאי... וראיתי את רכב המרצדס לבנה שלו יוצאת מהחצר... לא ראיתי מי היה בתוך הרכב רק ראיתי אדם שישב בוודאות ברכב... וראיתי מיד אחריו את רכב הקאיה... יוצאת מיד אחריו... בתוך הרכב ישבו 2 אנשים, אחד נהג והשני נוסע מקדימה... באותו רגע התקשרתי לאודי... התקשרתי לאשתו פנינית... לא ראיתי ולא אוכל לזהות אף אחד מיושבי הרכב. רק להגיד שבקאיה היו 2 אנשים ובמרצדס אחד אחר".

וכן ראו בעניין זה הודעת בעלת הדירה פנינית גזיאל (ת/1): "בשעה 04:40 לפנות בוקר התקשר אלי השכן עזרא... הוא ראה את 2 הרכבים שלנו יוצאים מהשער..." (שורות 5 - 6). וכן ראו הודעתה ת/2. וכן הודעת בן זוגה, בעל הדירה, אודי גזיאל (ת/3 + ת/4).

(ב). הרכוש שנגנב:

במסגרת זו נגנבו שני רכבים: קיה מ"ר 789231 ומרצדס מ"ר 2935231 (ת/3 שורות 9 - 10) - זהו רכוש ייחודי שניתן לזיהוי ברור.

בכל הקשור לרכב הקיה (צילומים ת/43) נטלו מספר טביעות אצבע (ת/44) אך לא נמסרו תוצאותיהן.

עוד נגנב רכוש הכולל פריטים ייחודיים: ארנק, כרטיס אשראי, רישיון נהיגה, שעון יד, כסף רומני, מכשיר טלפון סלולארי.

ראו בעניין זה הודעת פנינית גזיאל (ת/1) שורה 10 והלאה: "בבדיקה שעשיתי אייפון 5 שהיה ליד השידה... וליד היו המפתחות של הרכבים שנגנבו והיה עוד פלאפון מסוג אייפון שנגנב... נגנבו לנו 2 הרכבים שחנו בחצר של הבית... ברכב של קיה היה ארנק, בתא הכפפות שהיה בו כרטיסי אשראי שלוש כסף מזומן בערך 2,000 שקל בערך 500 אירו שטר של 50 לירות סטרלינג כסף רומני שנשאר לנו מטיוול גג שטר אחד של 50 או מאה נגנבו גם דולרים אין לי מושג כמה, השטרות של האירוע היו בשטרות של 50 ומאה לא זוכרת כמה והשטרות הכסף הישראלי היו רובם במאתיים אבל היה גם מאה וחמישים... היה גם רישיון נהיגה, ת.ז. וכל מיני כרטיסים שונים ומסמכים, וליד הארנק בתא הכפפות היה לי שעון יד של מייקל קירס בצבע חום עם זהב מנומר כזה של אימא שלי...".

בהמשך, הוצג בפניה הרכוש שנתפס והיא זיהתה את רובו (שורה 24 והלאה): "אני מזהה בוודאות את השעון שהיה

ברכב שלי אני מזהה אותו לפי הסוג הצבע והדגם שלו, אני נתתי לכם את הפרטים עליו, אני מזהה בוודאות את **השטר של 50 לירות סטרלינג שהיה לי בארנק** גם לפי הקימוטים כי אני מקפלת אותו בתא פנימי מאוד של הארנק ואני מזהה גם את **השטר הרומני של 50** שהיה יחד עם הסטרלינג, אני מזהה גם את השטר של 5 דולר והדולר שהיו בהתחלה של הארנק **בגלל זה הם קרועים אני מזהה את השטרות האלה לפי הקרעים עליהם...**

וראו בעניין זה, גם התייחסותה של פנינית גזיאל לרכוש שנגנב - ת/41א.

אודי גזיאל זיהה את "השעון בצבע חום עם זהב, הוא היה באוטו של אשתי..." (ת/4 שורה 17). כמו כן הוסיף כי "**ברכב המרצדס שלי היה כסף מזומן בסך 10,000 ₪** בתא הכפפות, בתא משקפי השמש, ומשענת הנהג מתחתיו, היה סכום הכסף הנ"ל" (ת/3 שורות 17 - 18).

(ג). איתור הנאשם 1 ומעצרו ברכב הקיה הגנוב:

בתאריך 2.10.15 סמוך לאחר השעה 05:01 (השעה המדויקת מתקבלת מדוח איתורן - ת/34 והיא **05:09**) (בדוחות שצורפו לת/26 המתעדים את דיווח שעת המעצר נרשמה השעה 07:00) **נתפס נאשם 1 כשהוא נוהג ברכב הקיה הגנוב הנ"ל במחלק בר אילן**. נאשם 1 נעדר רישיון נהיגה (ת/50).

נאשם 1 **לבש גרביים בהירים על ידיו** (צילום נאשם 1 וגרביים לידי - ת/35) (ראו: ת/18 + ת/22 + ת/23 + ת/24 + ת/25).

בתשאול ראשוני בשטח, מסר נאשם 1, כי "יש רכב מסוג יונדאי בצבע לבן שהוריד אותו ע"מ שהנהג החשוד יאסוף את הרכב הגנוב מסוג קיה. בנוסף מסר שהוא רק מוביל את הרכב לטייבה ושם מישהו לקוח אותו ממנו. כמו כן מסר שהוא מקבל על זה 1,000 שקל" (ת/18 + ת/19).

השוטרים אשר רשמו את דוחות הפעולה ת/18 + ת/19 העידו במשפט (עמוד 16 - 20), הם אמצו את הרישום בדוחות, ואני מקבל את עדותם. אני מקבל שנאשם 1, בעת מעצרו, מסר לשוטרים דברים כלליים אודות רכב היונדאי, סיפר את תמצית גרסתו, והרישום בדוח של הדברים מפיו היה על דרך הסיכום, לא על דרך הציטוט.

השוטרים נחקרו אודות טיב הדברים שאמר להם נאשם 1 בעת מעצרו, אולם אין לומר, כי ניתן לגזור מתוך דוחות הפעולה, במפורש, כאילו אמר נאשם 1 שרכב היונדאי הוא רכב "מוביל", שבדרך כלל מלווה רכב גנוב אחר.

בהחלט יתכן, כי בעת מעצרו, ננקט כוח סביר כלפי נאשם 1, מעבר לנדרש, וכוח זה הוביל לחבלות אשר תוארו בהודעתו (ת/7 שורה 50), אך אין בכך כדי לפגוע במסקנות הנוגעות ללב ליבה של חזית המריבה.

(ד). בעקבות התשאל בשטח, נערך מצוד אחר רכב היונדאי ונאשמים 2 - 4 נעצרו בתוכו:

רכב היונדאי מ"ר 6645057 בבעלות נאשם 2 (ת/49) נעצר "כחצי קילומטר לפני מחלף של כביש 5" ובו נהג נאשם 2, נאשם 4 ישב לצדו ואילו נאשם 3 היה במושב האחורי (ת/26).

בכיסו של נאשם 4 נתפס "**כסף מזומן**", הוא מסר כי ברשותו 6,000 ₪, השיב כי הוא היה "בתל-אביב". נאשם 2 נשאל היכן הם היו והשיב "הסתובבנו", הוסיף כי הם היו "ברמלה". נאשם 3 מסר כי הוא אינו מכיר את השניים האחרים, נשאל היכן היו והשיב "לא יודע", ואחר השיב כי הם היו ב"רמלה אני חושב" (ת/20).

כאמור, בתאריך 2.10.15 זמן קצר לאחר מעצרו של נאשם 1, נתפסו נאשמים 2 - 4 ברכב יונדאי כשברשותם **פריטים שנגנבו** בעלי זיהוי וייחוד ברורים, ככאלה שנגנבו זה עתה (ת/20).

כאמור, **ברשותו של נאשם 4, בכיסו הימני, נתפס "שטר 50 לירות סטרלינג, שטר ירוק על סך 50 עם כיתוב בנק לאומי רומניה, 4 שטרות של 200 ₪, שלוש שטרות של 100 ₪..."** (ת/20).

למען הנוחות, ריכוז המוצגים שנתפסו, היכן וממי מצוי בת/57 - טופס רישום מוצגים.

כמו כן, התברר כי נאשם 4 **גרר גרר אחת על רגלו הימנית** (ת/20).

בתוך רכב היונדאי (במקום שלא התברר די צרכו) בו היו נאשמים 2 - 4 **נמצא השעון שנגנב**: "ערכתי חיפוש בתוך הרכב נמצא שעון בצבע חום עם צבע זהב שעון מסוג מייקל קורס..." (ת/21). עוד נמצאו סכומי כסף, בין השאר בתא הכפפות "דולר אחד ו - 5 דולר..." (ת/21).

צילום המוצגים שנתפסו - ת/39.

נטלו מספר טביעות אצבע מתוך רכב היונדאי אך לא נמסרו תוצאותיהן (ת/45).

(ה). איתור רכב המרצדס בסמוך לאשדוד:

רכב המרצדס הגנוב אותר "**על הגשר של צומת אשדוד**" (ת/4 שורה 8) וכן דוח פעולה ת/27 וכן ראו שתי מפות המצורפות לת/34 שם צוין מספר הרישוי של רכב המרצדס וניתן לראות כי הוא מצוי במצב סטטי.

נערכה בדיקת טביעות אצבע, אותרו שלוש טביעות אצבע, אך לא נמסר מה תוצאת פענוחן (ת/47).

(ו). נתוני חברת איתור:

ת/34 הינו דוח מאת חברת איתור הנוגע לרכב הקיה שנגנב (ביחס לרכב המרצדס לא נמסרו נתוני איתור, משום שהמכשיר לא תפקד).

עיון בדוח מלמד את הדברים הבאים:

רכב הקיה הגנוב אותר **בשעה 04:45 אותר בנסיעה בכביש 42 לדרום, בקרבת צומת בן זכאי**, לאחר מכן, בנסיעה **בשעה 04:48 בצומת בני דרום**, בנסיעה לכיוון דרום, בשעה 04:49 אותר במחלף גן הדרום בנסיעה לצפון, בשעה 04:50 הרכב אותר **במחלף אשדוד** בנסיעה לצפון, בשעה 04:56 בכביש 4 **יבנה לצפון**, בשעה 05:00 אותר **במחלף ראשון לציון לצפון**, בשעה 05:05 **במחלף השבעה, בשעה 05:06** התקבל דיווח כי הרכב אותר וכי נידת משטרה נוסעת בעקבותיו, בשעה 05:07 הרכב אותר במחלף מסובים לצפון ובשעה **05:09** נמסר דיווח כי המשטרה תפסה את הרכב.

כלומר, ניתן לשרטט באופן כללי את תנועת רכב הקיה הגנוב, מהמקום בו נגנב במושב בן זכאי, דרך כביש 42, כביש 4 דרומה, מחלף אשדוד, ואז צפונה על כביש 4, צומת מסובים, עד למקום מעצרו במחלף בר אילן (דוח השוטר).

לא נמסרו נתונים המלמדים כי רכב הקיה עצר במהלך כל נסיעתו. אני מקבל את עדותו של קב"ט איתורן אבי מדעי ועניין זה מתיישב עם המפות שצורפו לת/34.

אין כל "חלון" או ריק בנתונים, שכן העד ציין, כי הוא מסר רק נקודות ציון כלליות ולא מיקום בכל שניה ושניה (עמוד 24).

אזכיר, כי בדוח צוין, כי האיתורן ברכב המרצדס לא פעל, אולם בסופו של יום הוא אותר בסמיכות גיאוגרפית למקום בו אוכן, בשלב מסוים, האיתורן של רכב הקיה (אשדוד).

אפנה למפות שצורפו לדוח ת/34, הן ביחס לרכב המרצדס והן ביחס לרכב הקיה.

העד אבי מדעי, קב"ט חברת איתורן, העיד בבית-המשפט (עמוד 20 והלאה), הסביר על הדוח ועל צרופותיו (ת/34) ולמרות שאין מדובר בעד כישורי הנדסה מקצועיים פורמאליים (עמוד 25 שורה 19), אני מקבל את עדותו כעדות אמינה ומהימנה, בהיותו בעל ניסיון והיכרות טובה של המערכת עליה העיד.

רכב הקיה הותקן במערכת איתורן המתבססת על נתוני לוויין (עמוד 21 שורה 14), ושלא כמערכת המבוססת על נתונים סלולאריים, הניתנת להטיות שונות, ניתן בנסיבות תיק זה לקבל את עדותו ואת הדוח שרשם כעדות שבכוחה לבסס ממצאים כנדרש בפלילים.

עדותו מתיישבת עם המפות אשר צורפו לדוח (ת/34) והיא מתארת את מסלול הנסיעה של רכב הקיה הגנוב, כפי שפרטתי לעיל.

העיד: "לפי הנתונים שאני בחנתי הוא היה בנסיעה בלי הפסקה" (עמוד 21 שורה 8). וכן: "אני רואה שכל הזמן הרכב בתנועה" (עמוד 22 שורה 29). עמד על כך, שלמעט "עצירה של 10 שניות לא אזהה" (עמוד 24 שורה 1) לא הייתה עצירה מעבר לכך.

סיכום זמני:

הנאשם 1 אותר ברכב הגנוב חצי שעה בלבד לאחר גניבתו, הרכב נע ממקום הגניבה, דרומה, לקראת אשדוד ואז צפונה, עד שנעצר בסמוך לצומת בר אילן, ואילו נאשמים 2 - 4 אותרו ברכב היונדאי, אשר בו נמצאו חפצים שנגנבו בהתפרצות מתוך רכב הקיה, פרק זמן קצר לאחר מכן.

(ז). מחקרי תקשורת:

(א). מכשיר טלפון מסוג גלאקסי 5 מספר מנוי 052-5011711, שלפי טענת נאשם 1, בהודעתו, היה באותו ערב בשימוש של נאשם 3 היה פעיל באותו לילה אך לא נמסרו נתונים ביחס להתקשרויות קונקרטיות (ת/52 א + ת/55).

(ב). מכשיר טלפון מסוג גלאקסי 5 מספר מנוי 054-3307750, שלפי טענת נאשם 1, בהודעתו, היה באותו ערב בשימוש, ניהל את השיחות הבאות (ת/53 + ת/58)(בהעדר חוות דעת רלוונטית איני מעניק קבילות לנתוני האיכון שנמסרו):

בתאריך 1.10.15 בשעות 22:02, 02:12, 22:26 אל ומספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 03:22 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 03:24 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 03:25 ממספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 03:28 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 03:31 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 04:59:14 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 04:59:59 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

נתונים אלה מתיישבים עם חבירה יחד, ובכוחם להפיל את נאשמים 1 ו- 3 ובתוך כך, בעקיפין גם את נאשמים 2 ו- 4, שהרי מדוע יתקשר נאשם 1 אל נאשם 3 דווקא, בשעה 04:59, לאחר שדרכיהם נפרדו, כאשר הוא חושש כי הנה הוא עתיד להיעצר.

(ג). בדיקת מכשיר טלפון סלולארי שנטען להיות בשימוש של נאשם 2 לא הציג פירוט רלוונטי משום ש"ללא יכולת לבדוק את תוכן כרטיס הסיים בשל הגנה בקוד לא ידוע" (ת/54), ואולם מת/59 שהינו פלט ועליו נרשם בכתב יד "פלאפון מספר: 052-8930317 שייך לנופל רמי" (אין וודאות מלבד הרישום הסתמי) נמסרו הנתונים הבאים:

בתאריך 2.10.15 שעה 03:15 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 03:16 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

בתאריך 2.10.15 שעה 03:20 אל מספר המנוי של נאשם 3 - 052-5011711.

(ד). מזכר (ת/36א) מציין כי בחינת מכשיר הטלפון הסלולארי של נאשם 3 גילתה כדלקמן: "הודעה בטלפון והיא נרשמה על הצג שהטלפון סגור, הודעה בערבית **מטוחה** שבו אומר אני יודע אני רוצה להסביר לך מה לעשות, אני לא זוכר במדויק את המלל".

ד. פרשת ההגנה - ההסבר שנמסר על-ידי הנאשמים:

נאשם 1:

(א). עדות:

מסר עדות העולה בקנה אחד עם אמרתיו במשטרה (עמוד 27 שורה 27 והלאה).

לפי עדותו, הוא היה בטייבה, קיבל שיחת טלפון (באמצעות מכשיר הטלפון הסלולארי של נאשם 3 אשר הביאו אליו) מאדם, אשר הציע לו להביא רכב גנוב למחסום תמורת 1,000 ₪ והוא הסכים, עשה כן בידעו כי מדובר ברכב גנוב.

לשם כך, נסע ברכב היונדאי יחד עם נאשמים 2 - 4, שלא ידעו על מטרת הנסיעה, אלא הסכימו לכך, משום שהסכים לשלם להם עבור הדלק.

בהגיעם לנקודת המפגש, ירד מרכב היונדאי, נאסף על-ידי אדם ברכב מאזדה, בסמוך למחלף ראשון לציון, נסע יחד עמו למקום בו עמדה הקיה הגנובה, אדם אחר עזב את מושב הנהג, הוא החליפו והמשיך בנסיעה עד שנעצר.

אין לו חלק בהתפרצות לדירה (עמוד 28 שורה 16).

(ב). אמרות במשטרה:

מיד עם מעצרו הודה, למעשה, כי היה אמור להעביר את רכב הקיה הגנוב, בידעו שמדובר ברכב גנוב לטייבה, ומשם היה אמור אדם אחר להעבירו לתחומי האזור, תמורת 1,000 ₪ (ת/18 + ת/19 + ת/36א).

מסר, כי הוא שוחח טלפונית עם נאשם 3, וחייג לטלפון של האחרון שמספרו **052-5011711**, ואכן החוקר התקשר לטלפון שנמסר והטלפון של נאשם 3 צלצל (ת/41ב).

בהודעתו כנראה מתאריך 2.10.15 שעת סיום 06:57 (ת/7) מסר:

"אני לקחתי את האוטו, אני לא פרצתי לדירה, אני לקחתי את האוטו" (שורה 7).

"אני יצאתי עם דודים שלי שקוראים להם סהאר סמד (נאשם 3) ומוחמד טבח (נאשם 4) שהם גרים בטייבה וגם עם חבר שלהם שאני לא יודע איך קוראים לו. אני התקשרתי אליהם לפני שתפסו אותי בשעה וחצי, וביקשתי מהם שייקחו אותי למקום, לא ידעתי איפה המקום, הבן אדם שהתקשר אלי היה מחכה לי בכביש 6 ואמר לי סע כל הזמן ישר ואני אראה אותך. ש: מי התקשר אליך? בחור בשם טוחא, הוא מהשטחים הוא היה מתקשר אלי לטלפון שלי שמספרו 054-3307750 ואמר לי שאני אחכה לו שם, ייקחו אותי אנשים, הוא אמר לי הוא ייתן להם את המספר שלי והם יחכו לי שם והם יגידו לי איפה האוטו והם ילכו אחרי שיראו לי איפה האוטו ואני אקח אותו לטייבה. אמר

לי עד שתגיע לטייבה אתה תתקשר אלי ואני אתן לו את האוטו והוא ייתן לי כסף...1000" (שורות 12 - 22).

לטענתו, לא אמר לבני הדודים שלו (נאשמים 3 + 4) לצורך מה הוא מבקש מהם שיסיעו אותו (שורה 29), אלא רק ביקש מהם להסיע אותו לכביש 6 (שורה 31) והוסיף כי אותו אדם המתין לו שם ברכב מסוג מאזדה 6 בצבע לבן (שורה 32). כל התיאום שלו בוצע מול טוחא, והוא אינו מכיר את האדם שהמתין לו בכביש 6 ברכב המזדה (שורה 36).

כאשר חבר לאותו אדם, שהמתין לו ברכב המזדה, הוא הורה להם לנסוע אחריו, הוא הוביל אותם לקיה "ואז ירדתי מהאוטו והחברה שלי שהיו איתי נסעו" (שורה 39). אותו אדם הצביע לו על הרכב הגנוב, אשר היה מונע, נהג בו לכיוון טייבה ונעצר על-ידי המשטרה (שורה 40).

נסע עם נאשמים 3 + 4 אל המקום ברכב היונדאי של נאשם 2 (שורה 55), אשר נהג ברכב (שורה 57).

אישר כי לבש גרביים על ידיו "בגלל טביעות אצבע" (שורה 80).

אישר כי אין לו רישיון נהיגה (שורה 84).

הציגו בפניו את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו מסוג סמסונג שחור והנאשם 1 הצביע על שיחות רבות למספר **052-5011711** והוסיף "זה של סאהר" (נאשם 3) החל משעה 03:28 - עד 05:11" (שורה 97).

בהודעתו מתאריך 6.10.15 שעה 09:26 (ת/8) מסר:

"אני לא פרצתי ולא כלום, רק לקחתי את הגיפ קאיה מהבן אדם הזה שאני לא מכיר אותו והייתי צריך להוביל אותו עד טייבה והוא היה צריך לשלם לי בטייבה 1,000 על הובלה של הרכב" (שורות 4 - 5).

יצר קשר עם אדם בשם טוחא, תושב האזור (שורה 8) נסע יחד עם נאשמים 3-4, בני הדודים שלו (שורה 11) "טוחא אמר לי בטלפון שיש אנשים שיוצאים היום בלילה לגנוב רכב, הוא לא אמר לי איזה רכב ומאיפה הולכים לגנוב אותו, הוא אמר לי שאני יהיה זמין בלילה" (שורות 15-16).

"הוא אמר לי שברגע שהם יסיימו לגנוב הוא יתקשר אלי ויגיד לי לאן לנסוע ולקחת משם את הרכב הגנוב ולהוביל אותו עד מחסום טול כארם, והוא שם אחרי המחסום יפגוש אותי וייתן לי 1,000 ₪ על הובלה של הרכב. הוא שאל אם אני מסכים, ואני הסכמתי, אני הבאתי לטוחא את המספר טלפון שלי 054-3304750 וחיכיתי ממנו לטלפון" (שורות 17-20).

אישר שאין ברשותו רישיון נהיגה (שורה 21).

באותו יום, בסמוך לשעה **02:00 - 02:30**, שוחח עם טוחא מהטלפון של סאהר (נאשם 3) "והוא אמר לי שהאנשים **גנוב** את הרכב והם מחכים לי, הוא אמר שאני אגיע לכיוון ראשון ושאני אתקשר והוא יגיד לי מאיפה לקחת את הרכב. אני בגלל שלא התארגנתי על רכב ביקשתי מסאהר (נאשם 3) שהיה ביחד עם חבר שלו רמי (נאשם 2) שיקפיצו ליד ראשון ואני אשים להם דלק, אני סיפרתי לו שיש לי חבר שאני רוצה לצאת אתו לשם. ואז נסענו לכיוון ראשון, ראמי (נאשם 2) נהג על רכב יונדאי לבנה, סאהר (נאשם 3) ישב לידו, אני ישבתי מאחורה ומוחמד טאבח (נאשם 4) ישב לידי" (שורות 24 - 29).

נסעו לכיוון, בדרך שוחח עם טוחא (שורה 30), כיוון אותו, הבחין באדם הממתין לו ברכב מאזדה 6, ירד מרכב היונדאי, עלה לרכב המאזדה, ברכב המאזדה ישבו שני אנשים, אינו מכיר אותם "נראה לי שהם בדואים, היו להם כמו מסיכות על הפנים שהסתירו את האף שלהם והפה. לא היה להם כפפות על הידיים" (שורות 33 - 34), החברים שלו חזרו לטייבה, האנשים במאזדה הובילו אותו לקיה, סימנו לו על הגיפ, ליד הגיפ היה בחור נוסף "גם עם מסיכה על הפנים" (שורה 40), שאמר לו "תיסע בזהירות", נכנס לקיה שהיה מונע, נהג בו "הייתי עם גרביים על הידיים" (שורה 43), נהג בו לכיוון טייבה ואז נעצר (שורה 46).

אישר כי ידע שמדובר ברכב גנוב (שורה 64).

ברשותו היה מכשיר טלפון סלולארי מסוג סמסונג מספר 054-3304750 (שורה 71).

בהודעתו מתאריך 7.10.15 שעה 09:26 (ת/8) מסר:

חזר על גרסתו (שורה 6).

לא היה באזור יבנה או במושב בן זכאי (שורה 16).

הוצג בפניו פלט שיחות ממכשיר הטלפון הסלולארי שהיה עמו ושאת פרטי מסר (054-3304750) והוא **נשאל מדוע התקשר 8 שיחות אל הטלפון של נאשם 3 (052-5011711) בין השעות 03:21 - 05:13, אם הוא טוען שכל אותה העת הוא היה אתו באותו רכב**, ותשובתו: "בשעה 03:00 אולי התקשרתי בשביל להגיד לו שייקח אותי אצל החבר בראשון, לגבי שאר השיחות מהשעה 04:58...לא התקשרתי, כנראה זה נלחץ בטעות כי הפלאפון היה בכיס שלי" (שורות 30 - 34). בשעה 05:13 "לפני שעצרו אותי השוטרים ורציתי לעצור להם התקשרתי לסאהר כי רציתי לעצור האוטו הגנוב והתקשרתי לסאהר שיחזירו ויקחו אותי כי פחדתי להמשיך עם הרכב, אך לא ענה לי" (שורות 35 - 36).

נטען, כי קיים איכון של מכשירו הסלולארי בשעה 04:59 באזור יבנה, בעוד שטען שאסף את הרכב הגנוב באזור ראשון

לציון והשיב: "לא נכון, לא הייתי שם".

(ג). הערכת עדותו של נאשם 1:

מעבר לרושם הישיר, הבלתי אמצעי, שעשה נאשם 1 בעדותו, ככזה שאינו מאפשר לאמצה, אני דוחה את עדותו, גם מן הנימוקים הבאים:

עדותו של נאשם 1 אינה מתיישבת עם עדותם של נאשמים 2 - 4.

נאשם 1, מיד עם תחילת עדותו, הקפיד לציין, באופן מעושה, כי נאשמים 2 - 4 לא היו מודעים למטרת הנסיעה (עמוד 27 שורה 30) והוסיף (הדברים לא נרשמו בפרוטוקול) שנוצר סכסוך בין משפחתו למשפחות האחרות בשל הטענה שאמר שהם כן היו מודעים לכך. התרשמתי כי הוא מבקש לגונן עליהם ולהסתיר את חלקם.

עדותו של נאשם 1 אינה מתיישבת עם ההיגיון - כיצד זה נאשם 3 לא ידע מה מטרת הנסיעה (עמוד 30 שורה 31 - עמוד 31 שורה 3), לאחר שהגיע אליו בשעת לילה/בוקר, הביא לו את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו לשיחה, ולא התעניין מה פשר הדבר ומדוע הדחיפות.

מדוע דווקא, לקראת מעצרו, התקשר נאשם 1 אל נאשם 3.

עדותו של נאשם 1 אינה מתיישבת עם הטענה כי נאשמים 2 - 4 לא ידעו מה מטרת הנסיעה, שהרי לגרסתו, במהלך הנסיעה ברכב היונדאי, נערך תיאום טלפוני למקום המפגש, הוא עזב באורח פתאומי את רכבם, נאסף ברכב מאזדה, ואיש מבין נאשמים 2 - 4 אינו שואל במה דברים אמורים ?

תמוה מדוע שלושה אנשים - נאשמים 2 - 4 נדרשים להשתתף במלאכה המסובכת של מתן "טרמפ" תמים לנאשם 1 ?

התהליך שאותו תיאר נאשם 1 בעדותו, שבמסגרתו, הוא נאסף ברכב המזדה, רכב זה נסע למקום המצא רכב הקיה הגנוב, והוא החליף את הנהג, פרק זמן שנמשך לפחות 4 דקות (עמוד 32 שורה 11) אינו מתיישב עם ת/34 ועדות נציג איתורן, שלפיהם רכב הקיה לא היה בעצירה בכל מהלך הנסיעה מגניבתו ועד מעצרו בידי המשטרה.

עדותו של נאשם 1, בכל הקשור לתהליך המפגש עם רכב הקיה הגנוב (עמוד 31 שורה 9, 29, עמוד 32 שורה 2, שורה 4) אינה מתיישבת עם עדותו של נאשם 4, ועם התגובה שמסר לאישום, כפי שפירטתי לעיל, שלפיה רכב הקיה הגיע בנסיעה אליהם, נאשם 1 נכנס למושב הנהג, ואף מסר לידיהם פריטים שונים מתוך רכב הקיה.

עדות של נאשם 1 אינה מתיישבת עם דברים שמסר בחקירה במשטרה, שלפיה בשיחת הטלפון שקיבל מאותו אדם (טוחה) כבר נמסר לו שאירוע הגניבה כבר התבצע, ולדבריו השיחה התקיימה בסמוך לשעה 02:00 - 02:30, ובשעה זו, לכל הדעות, טרם בוצעה הפריצה.

עדות של נאשם 1 אינה מתיישבת עם עדותו של נאשם 2, שלפיה הוא הציע לנאשם 3 לבלות בתל-אביב, הלה הסכים, אך מנגד נאשם 3 מיהר אל נאשם 1 עם מכשיר הטלפון בידו כדי שישוחח עם האדם שהציע לו להביא את הרכב הגנוב.

עדות של נאשם 1 אינה מתיישבת עם עדותו של נאשם 3 בכל הקשור להבאת המכשיר הסלולארי שלו כדי שישוחח עם אותו אדם כדי שיביא את הרכב הגנוב.

נאשם 2:

(א). עדות:

העיד (עמוד 27 והלאה), כי נדבר עם נאשם 3 לנסוע לבלות בתל-אביב, בדרך אספו את נאשמים 1 ו- 4, נאשם 2 נהג ברכב היונדאי, הם נסעו למקום מסוים, שם עצרו, כי נאשם 1 ביקש שיסיע אותו להיפגש עם חבר שלו, נאשם 1 ירד מן הרכב, נאשמים 2 - 4 נסעו ברכב היונדאי, טעו בדרך, עד שנעצרו.

(ב). אמרות במשטרה:

בהודעתו מתאריך 2.10.15 שעה 11:15 (ת/10) מסר:

"יצאנו אני ושני חברים סאהר ומוחמד לא זוכר באיזה שעה רצינו ללכת לים טעינו בדרך ועצרו אותנו המשטרה" (שורות 5 - 6).

"רצינו לנסוע לכיוון תל אביב התבלבלנו כיוון דרום ואין דרך חזרה" (שורה 13).

נסעו ברכב היונדאי שבבעלותו (שורה 17), הוא נהג ברכב (שורה 19), נאשם 3 ישב לצדו (שורה 21), נאשם 4 ישב מאחור (שורה 23).

"היינו מטיילים בטיבה שלושתנו באוטו ופתאום אחד אמר בואו נצא ויצאנו" (שורה 27).

אישר שברכב נמצא שעון "אולי שייך למישהו מהחברים" (שורה 47). השעון לא שייך לו (שורה 49, שורה 53).

אינו יודע למי שייך טלפון סלולארי מסוג סמסונג גלאקסי 2 (שורה 55) לא יודע למי שייכים הדולרים שנמצאו בתא הכפפות: "לא יודע אני מזמן לא בדקתי את האוטו" (שורה 57).

לא אספו בדרך איש, היו רק שלושתם (שורה 68).

אינו מכיר את נאשם 1 (שורות 78, 80) וכן, כאשר הוצגה גרסתו של נאשם 1: "שקרן לא מכיר אותו בחיים לא שמעתי את השם שלו" (שורה 92).

מעולם לא היה ביבנה (שורה 103).

הכחיש את הטענה כי פרץ לדירה וגנב את הרכבים (שורה 111).

בהודעתו מתאריך 6.10.15 שעה 10:58 (ת/11) שמר על זכות השתיקה.

ביחס לטענת נאשם 1 השיב: "שקרן מוחמד, לא הבאנו אותו והוא לא איתנו באותו יום בכלל" (שורה 8).

אינו יודע איך הרכוש הנגנב הגיע אל רכבו "אולי מישהו שכח את זה אצלי...הרבה אנשים יושבים אצלי ברכב, בחורות ובחורים" (שורה 13).

הדולרים אינם שייכים לו (שורה 20).

השעון לא שייך לו ואינו יודע כיצד הגיע אל רכבו (שורה 35).

אישר כי נשא מכשיר טלפון סלולארי מסוג נוקיה מספר 052-8930317 (שורה 43).

נערך עימות בינו ובין נאשם 1, נאשם 1 זיהה את נאשם 2 ואמר "הוא לקח ברכב שלו יונדאי עם סאהר וטבאך מטיבה..." ונאשם 2 הגיב: "הוא שקרן...לא ראיתי אותו באותו יום ולא נסע איתנו ולא הורדנו אותו בשום מקום" (שורה 43).

בהודעתו מתאריך 7.10.15 שעה 09:45 (ת/12) שמר על זכות השתיקה.

אישר שבאותו יום נשא טלפון סלולארי שמספרו 052-8930317 (שורות 6, 31).

בתרגיל חקירה שנערך לנאשמים 2 - 4 (ת/36ד) נשמע אומר "לא היה איתנו לא מכירים אותו", וכן הוסיף "בחיים לא ראיתי אותו".

בהמשך, נשמע משהו אומר דבר מה על ה"שעון" ונאשם 2 נשמע אומר "כי לא יודע של מי השעון" וכן הוסיף: "אם המצב יסתבך אני אגיד שזה שלי".

ת/37 הינו תמליל תרגיל חקירה שנערך לנאשמים 2 - 4. נרשמה הערכה בדבר **קושי רב לזהות את המלל הנשמע**, ובנוסף בתמליל לא נרשמה התייחסות לנאשם זה או אחר. ועדיין ניתן למצוא את האמרות הבאות:

עצור מספר 1: "חמוד פתח עלינו"

עצור מספר 2: "לא אף אחד לא פתח עלינו, בכבוד שלי...".

...

עצור מספר 1: "אני לא דיברתי איתם ולא כלום".

...

עצור מספר 1: "אם העניין יסתבך חמודי יגיד שזה שלי".

...

עצור מספר 1: "אם ישאל אני אגיד שאתה".

...

עצור מספר 2: "ראו אותנו ביחד, אתה בטוח בזה ?

עצור מספר 1: **כן**.

עצור מספר 2: ראה אותנו ביחד ?

עצור מספר 1: כן, גבר".

(ג). הערכת עדותו של נאשם 2:

הרושם הישיר שאותו עשה נאשם 2 בעדותו מוביל למסקנה, כי יש לדחות אותה מכל וכל.

עדותו של נאשם 2 היא גרסה כבושה, מתחילתה ועד סופה, בעיקר ביחס לנוכחותו של נאשם 1 ברכב היונדאי.

נאשם 2 אישר, רק בעדותו, שנאשם 1 היה ברכב היונדאי יחד עימם.

הוא לא יכול היה למסור הסבר לכבישת עדותו.

בחקירה במשטרה נמסרו לו מספר הזדמנויות להסביר את כבישת עדותו, כפי שהסביר בעדותו, והוא לא עשה כן.

אני דוחה את הסברו של נאשם 2 לכבישת עדותו - "פחדתי" (עמוד 37 שורה 29) או שהיה ב"דיכאון", שהרי משלב מסוים הוא הופגש עם נאשם 1, שמע את תמצית גרסתו, שמע שנאשם 1 אינו מפליל אותו בחקירה, בידיעה על גניבת הרכב או על מטרת הנסיעה.

אינו מסוגל למסור הסבר להימצאותם של הפריטים הגנובים ברכב היונדאי, אם הייתה זו נסיעה רציפה, והעצירה היחידה הייתה כדי להוריד את נאשם 1, אצל חברו.

לאחר שהבין את הקושי כיצד יתכן שברכב היונדאי נמצאו פריטים מתוך הקיה הגנובה, ובית המשפט הציג לו את הצורך בקבלת הסבר (עמוד 42), העיד, לפתע (עמוד 37 שורה 20 לעומת עמוד 43 שורה 15), כי נאשם 4, אף הוא, יצא מן הרכב למספר שניות וחזר.

לא מובן מדוע נאשם 2 מוביל את נאשם 1 לפגוש "חבר" ומוריד אותו במחלף של כביש מהיר, בריחוק מכל מקום ישוב.

האמרות המפלילות שנאמרו במהלך תרגיל החקירה, בין אם הוא עצמו אמר אותם ובין אם האחרים אמרו בנוכחותו, מסבכות אותו ולא נמסרו תשובות מספקות (עמוד 40) בעניין זה.

נאשם 3:

(א). עדות:

בקליפת אגוז, סיפר (עמוד 44 והלאה) כי נסע יחד עם נאשמים 2 ו - 4 ברכב היונדאי, היה שיכור, לא זוכר דבר, התעורר אחר המעצר.

(ב). אמרות במשטרה:

בהודעתו מתאריך 2.10.15 שעה 09:56 (ת/13) מסר:

"הייתי על יד הבית יושב עם ההורים...יצאתי מהבית עם חבר שלי ראמי (נאשם 2) וחמודה אלטבח (נאשם 4) בן דודה שלי **נסענו לטייל לא יודע לאן אני פשוט נרדמתי** מקדימה לא יודע לאן נסעו טעו בדרך זהו..." (שורות 7 - 9).

הרכב בו נסעו שייך לנאשם 2 (שורה 19).

"**לא עצרנו בשום מקום, אני גם ישנת באמצע**" (שורה 21).

אינו יודע לאיזו עיר נסעו (שורה 23).

רק שלושתם (נאשמים 2 - 4) היו ברכב (שורה 47, 49, 51).

לא פרץ אל הבית (שורה 56, שורה 128).

נאשם 1 הינו קרוב משפחתו, אבל "לא מדברים יחד" (שורה 69).

נאשם 1 לא היה יחד עימם (שורה 71).

ישב ליד הנהג (שורה 75).

מכשיר הטלפון הסלולארי שלו היה יחד עמו עד מעצרו (שורה 105).

השעון שהוצג בפניו אינו שייך לו (שורה 130).

"אני שתיתי הייתי שיכור" (שורה 136). טוען ששטה 6, 7 בירות למרות הערת החוקר כי הוא אינו מריח מפיו ריח של

אלכוהול (שורות 145 - 147).

בהודעתו מתאריך 7.10.15 שעה 09:11 (ת/14) מסר:

לא פרץ לדירה.

היה עם חבריו, נסעו לתל-אביב, אך הנהג טעה בדרך, לא היה במושב בן זכאי (שורות 15 - 17, שורה 31).

לא ידע שברכב היה שעון שנגנב בפריצה (שורה 36).

נאשם 1 לא היה יחד עימם ברכב (שורה 52).

נערך עימות בינו לבין נאשם 1, במסגרתו נאשם 1 אמר לו "אני ביקשתי מהם שייקחו אותי טרמפ..." ונאשם 3 השיב: "אני אומר שלא היה אתנו, לא משקר" (שורה 63).

בתרגיל החקירה הנ"ל, כאשר נאשם 2 אומר "לא היה אתנו לא מכירים אותו" משיב נאשם 3 "הוא קרוב משפחה, אבל לא היה אתנו".

(ג). הערכת עדותו של נאשם 3:

עדותו של נאשם 3 הייתה בלתי מהימנה, בלתי אמינה -לאו עדות היא - היא אינה מעניקה הסבר מזערי לעובדות ולנתונים בסיסיים, ואני דוחה אותה.

עדותו של נאשם 2 דילגה ברוח פלא על כ - 40 דקות נסיעה ברכב היונדאי - הוא נסע ברכב, לא שמע, לא ראה, התעורר בעת המעצר.

הטענה כי היה שיכור אינה מתיישבת עם הערת החוקר שלפיה לא הריח ריח אלכוהול מנאשם 3, והיא טענה המבקשת להציג תירוץ דחוק למצב הדברים המפליל שבו היה נתון.

באורח תמוה, אינו יודע מה נעשה ומה התרחש.

הוא עלה אל רכב היונדאי יחד עם נאשמים 2 - 4 והתעורר במעצר.

עמוד 18

נאשם 4:

(א). עדות:

העיד (עמוד 46 והלאה), כי נסע יחד עם הנאשמים 1, 2, 3 ברכב היונדאי, בשלב מסוים הבין, שמטרת הנסיעה של נאשם 1 היא כדי להביא רכב שכנראה גנוב, מישראל לשטחים, לאחר שעצרו לנאשם 1, הביא לו האחרון ארנק ובתוכו כסף (עמוד 47 שורה 2).

(ב). אמרות במשטרה:

בהודעתו מתאריך 2.10.15 שעה 10:06 (ת/15) מסר:

הכחיש את המיוחס לו (שורה 4, שורה 140).

"...יצאנו לעשות סיבוב, לא ידענו איפה אנחנו, **טעינו בדרך. ישנתי, הם אמרו לי שטעינו בדרך**" (שורה 10).

היה יחד עם נאשם 3 וחבר שלו, שאינו יודע מה שמו - פעם ראשונה ראה אותו, לא אמר את שמו (שורה 13, 15, 17, 46, 48).

ישב ברכב מאחורה, נרדם, התעורר במעצר (שורות 24, 26, 32, 52).

"ש: למה תפסו עליך כסף לא ישראלי ? ת: מה זה קשור" (שורות 75-76).

הכסף האנגלי - 50 לירות סטרלינג אצלו "מהחג", קיבל אותו מבן דודו, אמיר, בן ה - 8-9 (שורה 82, 90).

"ש: מה עושה עליך כסף רומני ? ת: **גם זה מאמיר**" (שורות 95-96).

אינו מכיר את נאשם 1 (שורה 102, 106), אך לאחר מכן משיב: "זה בן דודה שלי" (שורה 109), ראה אותו אחרונה לפני "חודש" (שורה 117), אין לו סכסוך עמו (שורה 121).

נאשם 1 לא היה יחד עימם באותו לילה (שורה 125).

בהודעתו מתאריך 6.10.15 שעה 11:34 (ת/16) מסר:

חזר על גרסתו שלפיה הוא ונאשמים 2-3 נסעו ברכבו של נאשם 2 לתל-אביב, אך טעו בדרך ואז נעצרו (שורה 5 והלאה).

מכיר את נאשם 1 (בן דודתו) ראה אותו לפני חודש (שורה 14).

נאשם 1 לא היה יחד עימם באותו ערב (שורה 17).

ישן ברכב היונדאי מאחורה (שורה 21).

את 50 היורו לקח מבן אחותו, עמיר, בחג (שורה 30).

נערך עימות שבמסגרתו נאשם 1 הוכנס לחדר החקירות ואמר לנאשם 4 כי באותו לילה נאשם 4 "היה איתי יושב מאחורה" ותגובתו של נאשם 4 הייתה: "אני לא יודע אם הוא עלה באוטו, הייתי יושן" (שורות 35 - 37).

הכסף שנתפס ברשותו שייך לו (שורה 47).

אינו יודע למי שייך השעון שנתפס ברכב, לא ראה אותו קודם לכן (שורה , 54, 51).

אישר כי בעת שנעצר גרב אחת ולדבריו "הגרב השנייה באוטו" (שורה 58).

בהודעתו מתאריך 7.10.15 שעה 10:42 (ת/17) שמר על זכות השתיקה.

(ג). הערכת עדותו של נאשם 4:

אני דוחה את עדותו כבלתי מהימנה, בלתי אמינה, בין השאר מהנימוקים הבאים:

זוהי עדות כבושה במלואה.

אין לקבל את הסברו התמוה, כי נאשם 1 נתן לו ארנק, והוא לקחת אותו בלא כל הסבר או תהייה.

עדותיו אינה מתיישבת עם עדות נאשם 1, בין השאר, לגבי המפגש עם רכב המאזדה, והרי לפי עדותו נאשם 4 רכב הקיה הגנוב הגיע בנסיעה אל רכב היונדאי: "לא ראיתי מזדה" (עמוד 49 שורה 26).

אם בעת הנסיעה ברכב היונדאי הבין כי "משהו מסריח" (עמוד 48 שורה 14) מדוע המשיך בנסיעה, ומדוע לא דאג ליתר חבריו (נאשמים 2 + 3) פן יסתבכו בעבירה.

אין הסבר לאמרות המפלילות שהוחלפו בין נאשמים 2 - 4 בתרגיל, הגם שלא ניתן לברר מי אמר מה.

ה. חזקה תכופה וחזקת הנוכחות בזירה עבירה:

חזקה תכופה הינה חזקה ראייתית, עובדתית, הניתנת לסתירה, המתגבשת נוכח מסכת של עובדות שיכולה להוביל למסקנה, כי חפצים גנובים שנתפסו ברשותו של אדם, מקורם בגניבה או אירוע עברייני רכושי אחר, שאירעו קודם לכן.

החזקה התכופה מובילה למסקנה, כי המחזיק ברכוש שנגנב השיגם בגניבה.

החזקה התכופה אינה מסקנה מוחלטת, אלא היא תלויה נסיבות.

יש לבחון את פרק הזמן שחלף מן הגניבה ועד תפיסת הרכוש ברשות אותו אדם, את טיב החפץ וייחודיותו, את הסבר שניתן מאת הנאשם וכיו"ב מגוון רחב של שיקולים.

זוהי מסקנה עובדתית, משפטית, המתבקשת מהגיונם של דברים.

ראו: ע"פ 15/78 **ביבס נגד מדינת ישראל**, פד לב (3) 64: בש"פ 2934/10 **קורעאן נגד מדינת ישראל**, דינים עליון 10 (89) 538: בש"פ 2070/11 **גזאוי נגד מדינת ישראל**, דינים עליון 2011 (39) 481: ע"פ 71/76 **מרילי נגד מדינת ישראל**, פ"ד ל (2) 813: ע"פ 679/78 **כהן נגד מדינת ישראל**, פ"ד לד (1) 480: ע"פ 831/81 **שרף נגד מדינת ישראל**, פ"ד לז (2) 174 ועוד.

עוד יש להפנות ל"חזקת הנוכחות" שפותחה בפסיקה, המלמדת כדלקמן:

"ניסיון החיים מלמד, כי מבצעי עבירה - ובמיוחד עבירה חמורה - אינם מזמינים "משקיפים" לאירוח להם לחברה בעת ביצועה של עבירה: וכל עוד לא מוכח אחרת - רשאי בית המשפט לראות ב"נוכחות" כאמור, בסיס לקביעת אחריות

לביצוע העבירה... " (ע"פ 3006/96 מטיאס נגד מדינת ישראל - 8.9.97 - פסקה ה(1)).

כלומר, הנחת הדברים לפי ההיגיון הבריא והשכל הישר, כי נאשמים 1 - 4 לא נקבצו יחד כפריטים בודדים, כאשר נאשם 1 עתיד לבצע עבירה, והוא מזמין למקום עדי תביעה תמימים (נאשמים 2 - 4) היכולים בבוא היום להפלילו.

אילו חפץ הנאשם 1 ב"טרמפ" תמים לא היה עושה כן ברכב שבו שהו גם הנאשמים הנותרים.

א. מסקנות:

בתאריך 2.10.15, בסמוך לשעה 04:40, אירעה התפרצות לדירה במושב בן זכאי במסגרתה נגנב רכוש, ובין השאר שני רכבים - קיה ומרצדס.

מיד לאחר הגניבה, נצפו ברכב הקיה שני אנשים (הנהג וזה שלצדו) ואילו ברכב המרצדס נראה אדם אחד (הנהג) (ת/6 שורות 5-9).

חצי שעה בלבד, לאחר ההתפרצות וגניבת הרכוש ושני הרכבים, נעצר נאשם 1 כאשר הוא נוהג באחד הרכבים הגנובים (הקיה) (בלא רישיון נהיגה - ת/50), לובש גרביים לידי (ת/18 - ת/19, ת/22, ת/23, ת/25, ת/35).

בהמשך, דקות ספורות לאחר מכן, נעצרו נאשמים 2 - 4 ברכב היונדאי (ת/26), אשר הקדים את רכב הקיה, בכיוון נסיעתו (נאשם 2 בעלים/נהג, נאשם 4 ישב לצדו, נאשם 3 ישב במושב האחורי), כאשר ברשותם פריטים שונים שנגנבו באותה התפרצות, ובראשם יש להדגיש את אלו:

בתוך רכב היונדאי בו היו נאשמים 2 - 4 נמצא (ת/21, ת/33) **שעון בצבע חום עם צבע זהב שעון מסוג מייקל קורס, אשר זוהה בוודאות על-ידי בעליו** (ת/2 שורה 17). יש להדגיש, כי לפי הודעת בעלת הדירה, השעון היה בתוך רכב הקיה הגנוב (ת/1 שורה 24).

ברשותו של נאשם 4, **נתפס כסף במזומן** (לדבריו 6,000 ₪, אין לדעת כמה כסף נתפס, אך מת/39 ניתן ללמוד כי הסכום נמוך מכך, כ - 1,800 ₪, ובבירור אינו עולה כדי 10,000 ₪ שנטען כי היו ברכב המרצדס) בכיסו הימני, נתפס שטר בערך של **50 לירות סטרלינג, שטר ירוק בערך של 50 עם כיתוב בנק לאומי רומניה**, 4 שטרות של 200 ₪, שלוש שטרות של 100 ₪ (ת/20). השטרות זוהו בוודאות בידי בעלת הדירה, כשטרות כסף שהיו בארנקה (ת/1 שורה 25). יש להדגיש, כי לפי הודעת בעלת הדירה, הכספים היו בארנק, **והארנק היה בתוך רכב הקיה הגנוב** (ת/2 שורה 12).

אמור מעתה: פריט ייחודי (השעון), שנגנב זה עתה בהתפרצות, ואשר היה ברכב הקיה הגנוב, נמצא ברכב בו נסעו נאשמים 2 - 4 וכספים, שהיו ברכב זה נמצאו בכיסו של נאשם 4, בעוד נאשם 1 נמצא בתוך רכב הקיה הגנוב, שם היו הפריטים - כל זאת חצי שעה בלבד לאחר ההתפרצות.

נאשם 1 הודה בחקירותיו במשטרה (7/ת - 9/ת), כי הוא הוסע על-ידי נאשמים 2 - 4, ברכב היונדאי, כדי לקבל לידי מאחרים את רכב הקיה הגנוב, כדי להסיעו עד למחסום לשטחים האזור, תמורת 1,000 ₪, וכך אכן עשה, למרות שמסר כי נאשמים 2 - 4 לא היו מודעים לכך והם הסיעוהו בלבד.

בהודעותיהם במשטרה (10/ת - 17/ת), נאשמים 2 - 4 הכחישו כי נאשם 1 נסע איתם ברכב היונדאי. זוהי סתירה חזיתית שאינה ניתנת ליישוב המלמדת על רצונם העז להרחיק את עצמם מנאשם 1, ביוזעם כי הלה נעצר בתוך הרכב הגנוב.

עדותם של הנאשמים הייתה אסופה של כזבים, שאינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר, נסתרת כל אחת מתוך עצמה ואינה מתיישבת, כל אחד, עם עדותו של חברו, ובפרטים מהותיים.

הנאשמים מסרו עדות שיש לדחות אותה, כאילו כל אחד היה נתון בתרחיש עובדתי בפני עצמו, במנותק מהנאשמים הנותרים.

מסלול הנסיעה הכללי של רכב הקיה הגנוב (34/ת) מתיישב עם מקום המצאו של רכב המרצדס הגנוב - צומת אשדוד (3/ת שורה 13 + 27/ת).

במהלך הלילה, לפנות בוקר עד המעצר, ומיד לפניו היה קשר טלפוני בין נאשמים 1 ו- 3, כאשר השיחה האחרונה, עובר למעצר, מפלילה את שניהם.

בין נאשמים 1 ו- 3 קוימה תקשורת טלפונית מפלילה, במיוחד כזו התומכת בעדות נאשם 1, שלפיה כאשר הרגיש כי הוא עומד להיעצר, הוא התקשר אל נאשם 3.

אכן, קיימת שאלות בלתי בפתורות, כגון: היכן מלוא הרכוש שנגנב, שלא נתפס ברשות הנאשמים ובכלל זה 10,000 ₪ שהיו ברכב המרצדס, היכן האיפון שהיה בבית, כיצד יש להסביר את האינדיקציות לקשר עם אדם בשם "טוחה" וכיו"ב. ואולם, חוסרים אלה מתיישבים, אם מניחים אפשרות, שלפיה נאשמים 1 - 4 ביצעו את העבירות, כמבצעים בצוותא, יחד עם שותפים נוספים.

הנאשמים בצעו את העבירות המתוארות בכתב-האישום, כמבצעים בצוותא, ואין נדרש להוכיח מי בפועל פרץ אל הבית, מי נהג ברכב הקיה, מי ברכב המרצדס, שהרי מדובר בחלוקת תפקידים, שלא הייתה מוציאה את התוכנית העבריינית הכוללת אל הפועל, אלא כאשר כל אחד תורם את חלקו.

אני קובע שהמאשימה הוכיחה, כנדרש בפלילים, את אשמת הנאשמים.

ז. תוצאה:

לאור האמור, אני מרשיע את הנאשמים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, התפרצות למקום מגורים, בצוותא חדא, לפי סעיפים 406 (ב) + 29 (א) לחוק הנ"ל, פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, בצוותא חדא (2 עבירות) לפי סעיפים 1413 סיפא + 29 (א) לחוק הנ"ל וגניבה, בצוותא חדא, לפי סעיפים 384 + 29 (א) לחוק הנ"ל.

בנוסף, מרשיע את נאשם 1 בלבד, בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא ביטוח רכב לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ו, 31 מאי 2016, במעמד הצדדים